

23 Σεπτεμβρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΤΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 633/87, 697/87, 748/87)

Έννομο συμφέρον — Προαγωγές δημοσίων υπαλλήλων — Αιτών, που δεν έχει τα απαιτούμενα για προαγωγή στην θέση προσόντα — Δεν έχει έννομο συμφέρον προσβολής των προαγωγών.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Κρίσιμος χρόνος — Η ημέρα, που η Ε.Δ.Υ. λαμβάνει την πρόταση για πλήρωση της κενής θέσεως.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Τμήμα Κοινωνικής Ευημερίας — Οι Αναθεωρημένοι Κανονισμοί για την Διεξαγωγή Ενδοτμηματικών Εξετάσεων, Κ. 5" πιστοποιητικό επιτυχίας σε αναγνωρισμένη εξέταση στην Αγγλική γλώσσα, η οποία κρίνεται ικανοποιητικού επιπέδου από το Συμβούλιο Εξεταστών" — Προ της εκδόσεως του πιστοποιητικού, που προϋποθέτει άσκηση διακριτικής εξουσίας, 15 δεν θεωρείται ότι ο υποψήφιος απηλλάσσετο των εξετάσεων για την Αγγλική γλώσσα και επομένως δεν μπορεί να θεωρείται ότι έχει περάσει τις ενδοτμηματικές εξετάσεις — Εφόσον το πιστοποιητικό δεν είχαν εκδοθή μέχρι της ημέρας, που η Ε.Δ.Υ. έλαβε την πρόταση για πλήρωση των θέσεων, ο ενδιαφερόμενος δεν ικανοποιούσε το προσόν της επιτυχίας σε ενδοτμηματικές εξετάσεις και το γεγονός ότι οι εξετάσεις για τις 20 οποίες εν τέλει εξεδόθη από τους εξεταστές πιστοποιητικό είχαν προηγηθή της εν λόγω ημέρας δεν διαφοροποιεί την κατάσταση.

- Φυσική Δικαιοσύνη — Προκατάληψη — Προϊσταμένου προς κριστάμενο — Πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα — Αν οι ισχυρισμοί για προκατάληψη ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. πρέπει να εξετάζεται, αν η τελευταία προέβη στην δέουσα έρευνα — Εάν η μετά από έρευνα απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή, το Ακυρωτικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Καταρτισμός — Εγκύλιος 491 — Τροποποίηση (χωρίς μονογραφή) βαθμολογίας από τον ίδιο τον αξιολογούντα προ της παραδόσεως εκθέσεως στον προσυπογράφοντα — Επιτρεπτή. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τμηματικές Επιτροπές — Συμβουλευτικός ο ρόλος των — Οι Περί Τμηματικών Επιτροπών Κανονιστικές Διατάξεις, Καν. 4, 5 και 6. 15
- Οι πιο πάνω Αιτήσεις συνεδικάσθησαν, διότι εστρέφοντο κατά της ίδιας διοικητικής πράξεως.
- Ο Αιτών Γεώργιος Μαυρομιάτης αποκλείστηκε, γιατί δεν είχε περάσει τις ενδοτμηματικές εξετάσεις, η επιτυχία στις οποίες ήταν από τα απαιτούμενα από το σχετικό σχέδιο υπηρεσίας προσόντα. Ο Γεώργιος Μαυρομιάτης είχε περάσει τα Μέρη 1 και 2, αλλά απέτυχε στο Μέρος 3 (Αγγλική Γλώσσα). Επειδή, όμως επέρασε σχετικές Κυβερνητικές εξετάσεις στην Αγγλική, εξήτησε βάσει του πιο πάνω Κανονισμού 5 σχετικό Πιστοποιητικό, το οποίο και επέφερε, προ της εκδόσεως της επιδικίου αποφάσεως, αλλά μετά την λήψη από την Ε.Δ.Υ. της προτάσεως για πλήρωση των θέσεων. Με βίαιη τις αγωγές, που προκύπτουν από το δεύτερο και τρίτο από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την Αίτηση του Γεωργίου Μαυρομιάτη επί τω ότι εφόσον δεν είχε τα προσόντα κατά την ημέρα, που η Ε.Δ.Υ. είχε λάβει την Αίτηση για πλήρωση των θέσεων, εσπερείτο εννόμου συμφέροντος να προσβάλει τις επίδικες προαγωγές. 20
- Τα άλλα ζητήματα, που απασχόλησαν το Δικαστήριο, ήταν ισχυρισμοί για προκατάληψη στην σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, ισχυρισμοί για παρατυπίες στην σύνταξη εμπιστευτικής εκθέσεως, λόγω τροποποιήσεων βαθμολογίας από τον αξιολογούντα λειτουργό, χωρίς μονογραφή των τροποποιήσεων και ισχυρισμοί ότι η Τμηματική Επιτροπή δεν ακολούθησε τα καθιερωμένα κριτήρια κατά την υπ' αυτής σύσταση των υποψηφίων. 25
- 30
- 35
- 40

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε όλους τους πιο πάνω ισχυρισμούς, αφού αναφέρθηκε στις νομικές αοχές, που διέπουν τα σχετικά ζητήματα και οι οποίες φαίνονται στα τελευταία τρία πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. Για το θέμα της προκατάληψης το Δικαστήριο
 5 διεπίστωσε ότι η Ε.Δ.Υ. είχε διεξαγάγει ενδελεγή έρευνα, η οποία κατέληξε σε απόφαση εύλογα δυνατή, ενώ για το θέμα της Τμηματικής Επιτροπής το Δικαστήριο εθεώρησε ότι οι πραγματικοί ισχυρισμοί των Αιτούντων δεν εθελιώθησαν, αφού εν πάση περιπτώσει η Ε.Δ.Υ. είχεν όλα τα στοιχεία ενώπιόν της και δεν περιόρισε την έρευνά της
 10 μόνο σε όσους είχαν συστηθή από την Τμηματική Επιτροπή.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Philippou v. Republic 4 R.S.C.C. 139,

20

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 135,

Sofocleous v. Republic (No.2) (1972) 3 C.L.R. 537,

25

Paraskevopoulou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 647,

Komodromou v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2250,

Nicolaou and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2471,

30

Kalafatis v. E.A.C. (1987) 3 C.L.R. 97,

Ηλία ν. Κυπριακής Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 568,

Republic v. Pericleous and Others (1984) 3 C.L.R. 577,

35

Thalassinos v. Republic (1973) 3 C.L.R. 386,

Michael and Another v. P.S.C. (1982) 3 C.L.R. 726,

40

Mytides and Another v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1096,

Aristodemou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 434,

Kallis and Another v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2534,

Liasidou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 480,

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,

5

Sotiriadou and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 921,

Ioannides and Others v. Republic (1989) 3 C.L.R. 278,

10

Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027,

Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

15

Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Ενημερίας 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ενημερίας αντί των αιτητών.

20

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

25

Λ. Κουρσουμπά (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

E. Ευσταθίου για τα Ενδιαφερόμενα μέρη Χ. Μαγλουζαρίδη και Π. Σταυρινίδη.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, (η "Επιτροπή"), στις 12 Μαΐου, 1987, αποφάσισε την προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Λειτουργού Ενημερίας, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ενημερίας, από τη 1η Ιουνίου, 1987, των Σοφίας Παπαδοπούλου, Χαράλαμπου Α. Μαγλουζαρίδη, Ελένης Α. Δημητρίου και Παναγιώτη Σταυρινίδη (ενδιαφερόμενα μέρη). Οι προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αριθμός 2204, ημερομηνίας 3 Ιουλίου, 1987,

35

40

Αριθμός Γνωστοποίησης 2123.

Με τις προσφυγές αυτές οι αιτητές ζητούν την ακύρωση των πιο πάνω προαγωγών.

5

Η αιτήτρια στην Προσφυγή Αρ. 633/87 ζητά την ακύρωση της προαγωγής όλων των ενδιαφερομένων μερών. Η αιτήτρια στην Προσφυγή Αρ. 697/87 ζητά την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών Χαράλαμπου Μαχλουζαρίδη και Παναγιώτη Σταυρινίδη. Οι αιτητές στην 10 Προσφυγή Αρ. 748/87 ζητούν την ακύρωση της προαγωγής όλων των ενδιαφερομένων μερών εκτός της Σοφίας Παπαδοπούλου.

15

Οι πιο πάνω προσφυγές συνεκδικάστηκαν, επειδή στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου.

20

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων στις 17 Οκτωβρίου, 1985, υπόβαλε γραπτή πρόταση (Υ.Ε. 14/77), που λήφθηκε στην Επιτροπή στις 21 Οκτωβρίου, 1985, για την πλήρωση τεσσάρων κενών μόνιμων θέσεων Λειτουργού Ευημερίας, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, που είναι θέσεις προαγωγής. 25

30

Η Επιτροπή στις 25 Οκτωβρίου, 1985, έχοντας υπόψη τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών, που εκδόθηκαν σύμφωνα με το Άρθρο 36 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Αρ. 33/67), (όπως τροποποιήθηκε), (ο "Νόμος") - (Διάταξη 3), αποφάσισε να ετοιμαστεί και σταλεί στον Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής κατάλογος των υποψηφίων για προαγωγή μαζί με τους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων και το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. 35

40

Η Τμηματική Επιτροπή, αφού εξέτασε το σχέδιο υπηρεσίας και τα προσόντα των υποψηφίων, πτυχία, πιστοποιητικά και άλλα στοιχεία που βρισκόνταν στο αρχείο του Τμήματος, έκρινε ότι 19 Λειτουργοί είχαν τα απαιτούμενα προσόντα.

Ο αιτητής Αρ. 1 στην Προσφυγή Αρ. 748/87 - Γεώργιος Μαυρομαμάτης - επειδή δεν πέτυχε στις ενδοτηματικές εξετάσεις κρίθηκε ότι δεν ικανοποιούσε τα σχέδια υπηρεσίας.

Στη δεύτερη της συνεδρία η Τμηματική Επιτροπή επιλήφθηκε της κρίσης σχετικά με την αξία των υποψηφίων και σύστησε με αλφαβητική σειρά 12 Λειτουργούς. Μεταξύ των δώδεκα που συστήθηκαν είναι τα ενδιαφερόμενα μέρη και η αιτήτρια στην Προσφυγή Αρ. 748/87 Χρύσω Αδάμου-Παναγή. 5
10

Η Επιτροπή στις 22 Μαΐου, 1986, επιλήφθηκε της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής και ειδικά το θέμα των υποψηφίων που κατείχαν τα προσόντα. 15

Την 1η Ιουλίου, 1986, η αιτήτρια στην Προσφυγή Αρ. 633/87 με επιστολή της υπόβαλε στην Επιτροπή ότι "οι εμπιστευτικές αξιολογητικές εκθέσεις του επαρχιακού λειτουργού ευημερίας Λεμεσού γίνονται με άκραν αυστηρότητα και με πολλή εμπάθεια. Ενώ συνάδελφοι άλλων επαρχιών αξιολογούνται σωστά και χωρίς υπέρμετρη αυστηρότητα. Αλλά για λόγους δικαιοσύνης και ίσης μεταχείρισης θα πρέπει να μη ληφθούν υπόψη οι δύο τελευταίες εκθέσεις του Διευθυντή Κου Αντώνη Χατζηχρίστου." Η Επιτροπή διερεύνησε το θέμα τούτο σε βάθος. 20
25

Η Επιτροπή στη συνεδρία της στις 13 Απριλίου, 1987, αφού εξέτασε με προσοχή όλα τα ενώπιόν της στοιχεία από την έρευνα που διεξήγαγε αναφορικά με τους ισχυρισμούς αυτής της αιτήτριας σχετικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις, έκρινε ότι δεν είχε θεμελιωθεί η ισχυριζόμενη έλλειψη αμεροληψίας και κατάχρηση εξουσίας στην ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων και αποφάσισε ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις για την αιτήτρια είναι έγκυρες και λήφθησαν υπόψη. 30
35

Στις 12 Μαΐου, 1987, ο Διευθυντής Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας (ο "Διευθυντής") εξέθεσε τις απόψεις του και έκαμε τις συστάσεις του. Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο της πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του 40

Διευθυντή με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τα προαγάγει ως τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Λειτουργού Ευημερίας, 1ης Τάξης, από 1η Ιουνίου, 1987.

Το Δικαστήριο θεωρεί σκόπιμο να εξετάσει την υπόθεση του Γεωργίου Μαυρομιμάτη, αιτητή στην προσφυγή 748/87. Ο αιτητής αποκλείστηκε επειδή δεν κατείχε προσόν που προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας. Έχει πάγια νομολογηθεί ότι σε υποθέσεις προαγωγής πρόσωπο το οποίο δεν κατέχει τα προσόντα που προνοούνται στο σχέδιο υπηρεσίας δεν έχει έννομο συμφέρον στο νόημα της παραγράφου 2 του Άρθρου 146 του Συντάγματος - (βλ. *Anastasios Philippou and The Republic (Public Service Commission)* 4 R.S.C.C. 139, 140, *Constantinos N. Panayides v. The Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 135, 141, *Sofoclis Sofocleous (No.2) v. Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 537, 539, *Paraskevopoulou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 647, 661, *Komodromou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2250, 2258, 2259, *Nicolaou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2471, 2476, 2477, *Kalafatis v. E.A.C.* (1987) 3 C.L.R. 97, *Χριστόδουλος Ηλία ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω 1. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, 2. Διευθυντή Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 568)

Ο αιτητής ζητά την ακύρωση των προαγωγών, εκτός άλλων, για το λόγο ότι η Επιτροπή δε διενήργησε έρευνα και/ή κακά και παράνομα αποφάσισε τον αποκλεισμό του αιτητή, γιατί ο αιτητής στον ουσιώδη χρόνο ικανοποιούσε τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας.

Το προσόν 2 του σχεδίου υπηρεσίας είναι:-
35 “2. Επιτυχία εις ενδομηματικές εξετάσεις.”

Σε υποθέσεις προαγωγής ο υποψήφιος πρέπει να κατέχει τα προσόντα την ημέρα λήψης από την Επιτροπή της πρότασης για πλήρωση της θέσης. (Βλ. *Republic v. Pericleous and Others* (1984) 3 C.L.R. 577).

Στην έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής ημερομηνίας 17

Απριλίου, 1986, αναφέρεται ρητά ότι ο αιτητής και άλλοι κατονομαζόμενοι δεν πέτυχαν στις ενδοτηματικές εξετάσεις.

Ο αιτητής παρακάθησε στις ενδοτηματικές εξετάσεις. Στις 13 Μαΐου, 1985, το Συμβούλιο των Εξεταστών πληροφορήσε γραπτώς τον αιτητή ότι πέτυχε στα Μέρη Α και Β της εξεταστέας ύλης και απέτυχε στο Μέρος Γ. Σύμφωνα με τη Διάταξη III.4 των Αναθεωρημένων Κανονισμών για τη Διεξαγωγή των Ενδοτηματικών Εξετάσεων, το Συμβούλιο αποφάσισε να τον πιστώσει με την επιτυχία, έτσι ώστε να μπορεί να παρακαθήσει στην επόμενη εξέταση μόνο στο μέρος που απέτυχε. Το Μέρος Γ είναι η Αγγλική γλώσσα. (Βλ. Παράρτημα 27).

Η Διάταξη 5 των Αναθεωρημένων Κανονισμών για τη Διεξαγωγή των Ενδοτηματικών Εξετάσεων του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας έχει:-

“5. Εξαιρούνται της υποχρέωσης να παρακαθήσουν σε εξετάσεις στο Μέρος Γ της εξεταστέας ύλης όσοι από τους υποψηφίους είναι απόφοιτοι αναγνωρισμένων Πανεπιστημίων ή Κολλεγίων στα οποία η γλώσσα διδασκαλίας ήταν η Αγγλική ή υποβάλλουν πιστοποιητικό επιτυχίας σε αναγνωρισμένη εξέταση Αγγλικής γλώσσας η οποία κρίνεται ικανοποιητικού επιπέδου από το Συμβούλιο Εξεταστών.”

Ο αιτητής στις 2 Απριλίου, 1986, ζήτησε με βάση τη Διάταξη 5 να θεωρηθεί ότι έχει πετύχει στις ενδοτηματικές εξετάσεις επειδή πέρασε με επιτυχία κυβερνητική εξέταση στην οποία περιλαμβανόταν και η Αγγλική γλώσσα.

Στις 23 Απριλίου, 1986, το Συμβούλιο Εξεταστών απάλλαξε τον αιτητή από την υποχρέωση να παρακαθήσει στο Μέρος Γ των ενδοτηματικών εξετάσεων και έτσι θεωρήθηκε ότι πέτυχε στις ενδοτηματικές εξετάσεις. Παρατίθενται η επιστολή ημερομηνίας 23 Απριλίου, 1986, και η βεβαίωση της ίδιας ημερομηνίας (Παραρτήματα 28α και 28β):-

Παράρτημα 28α:

“Ενδοτιμηματικές Εξετάσεις

5 Αναφορικά με την επιστολή σας ημερ. 2.4.86, σχετικά με το πιο πάνω θέμα, πληροφορείσθε ότι το Συμβούλιο Εξεταστών αφού μελέτησε το αίτημά σας, αποφάσισε να σας απαλλάξει από την υποχρέωση να παρακαθήσετε στο Μέρος Γ των Ενδοτιμηματικών Εξετάσεων εφόσον περάσατε με επιτυχία Κυβερνητική Εξέταση στην οποία περιλαμβάνονταν και η Αγγλική Γλώσσα.

10 Ενόψει τούτου και του γεγονότος ότι ήδη περάσατε με επιτυχία τα Μέρη Α και Β της εξεταστέας ύλης σε προηγούμενη Ενδοτιμηματική Εξέταση, θεωρείται ότι έχετε επιτύχει στις Ενδοτιμηματικές Εξετάσεις που προνοούνται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Ευημερίας 1ης Τάξης.

Επισυνάπτεται σχετική βεβαίωση.”

20 Παράρτημα 28β

“ΒΕΒΑΙΩΣΗ

25 Βεβαιούται ότι σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου Εξεταστών, ο κ. Γεώργιος Μαυρομμάτης, Λειτουργός Ευημερίας 2ης Τάξης, έχει επιτύχει στις Ενδοτιμηματικές Εξετάσεις που προνοούνται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Ευημερίας 1ης Τάξης.”

30 Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής είναι ημερομηνίας 17 Απριλίου, 1986, πριν την απόφαση του Συμβουλίου Εξεταστών και την έκδοση της πιο πάνω βεβαίωσης.

35 Η Τμηματική Επιτροπή είναι σώμα συμβουλευτικό. Δεν έχει εξουσία άλλη εκτός από όσα προνοούνται στο Άρθρο 36 του Νόμου και στους σχετικούς Κανονισμούς. Ούτε το Άρθρο 36 ούτε οι σχετικοί Κανονισμοί αφαιρούν από την επιτροπή την αποκλειστική αρμοδιότητά της να ερμηνεύει και εφαρμόζει το σχέδιο υπηρεσίας και να αποφασίζει εάν υποψήφιος έχει τα προσόντα. Η Επιτροπή έχει αρμοδιότητα 40 αλλά και υποχρέωση να ερευνά και να αποφασίζει από μόνη της εάν οι υποψήφιοι έχουν τα προσόντα που προβλέπονται

στο σχέδιο υπηρεσίας. Απόφαση της Τμηματικής επιτροπής και/ή έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής έχουν μόνο συμβουλευτικό ρόλο και είναι προπαρασκευαστική πράξη. Η τελική ευθύνη και απόφαση είναι στην εξουσία του οργάνου που αποφάσισε την προαγωγή, δηλαδή της Επιτροπής. (*Gregoris Thalassinos v. Republic (Public Service Commission)* (1973) 3 C.L.R. 386, *Michael and Another v. P.S.C.* (1982) 3 C.L.R. 726, *Mytides and Another v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1096, σελ. 1110, 1111 και *Aristodemou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 434, σελ. 442).

Ο δικηγόρος του αιτητή υπόβαλε ότι ο Διευθυντής, ο οποίος υπόγραψε τη Βεβαίωση στις 23 Απριλίου, 1986, έπρεπε να γνωρίζει ότι ο αιτητής είχε επιτύχει στις ενδοτμηματικές εξετάσεις από το χρόνο που έγιναν οι εξετάσεις αρχές του 1985. Βάσισε τον ισχυρισμό του στην υπόθεση *Kallis and Another v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2534, σελ. 2540.

Η απόφαση του Συμβουλίου Εξεταστών λήφθηκε στις 23 Απριλίου, 1986. Ο ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων είναι η 21η Οκτωβρίου, 1985. Ο αιτητής με βάση τη Διάταξη 5 δεν εξαιρείτο της υποχρέωσης να παρακαθήσει σε εξετάσεις στο Μέρος Γ, γιατί δεν ήταν απόφοιτος αναγνωρισμένου Πανεπιστημίου ή Κολλεγίου στο οποίο η γλώσσα διδασκαλίας ήταν η Αγγλική. Για να τύχει του ευεργετήματος της Διάταξης 5 πρέπει να μεσολαβήσει κρίση, διοικητική απόφαση του συλλογικού οργάνου του Συμβουλίου Εξεταστών. Πριν την απόφαση του Συμβουλίου Εξεταστών ο αιτητής δεν μπορεί να θεωρηθεί με οποιαδήποτε ερμηνεία της Διάταξης 5 ότι πέτυχε στις εξετάσεις.

Στην υπόθεση *Liasidou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 480, η αιτήτρια παιδίατρος ισχυριζόταν ότι συμπλήρωσε την απαιτούμενη στην Ελλάδα περίοδο άσκησης στην Παιδιατρική Κλινική του Πανεπιστημίου στις 10 Δεκεμβρίου, 1978, ότι είχε επιτύχει στις σχετικές εξετάσεις στις 6 Μαρτίου, 1979, και ότι κατά τη γνώμη του Κεντρικού επιστημονικού συμβουλίου Ιατρικού Προσωπικού για την Αττική έτυχε του τίτλου "Ειδικότητας στην παιδιατρική" στις 16 Μαρτίου, 1979. Οι νέοι περί Ιατρών (Ειδικά Προσόντα) Κανονισμοί του 1979, Παράρτημα III(I), Επίσημη Εφημερίδα ημερομηνίας 23 Μαρτίου, 1979, Γνωστοποίηση 54 την απέκλειαν από Ειδικό

5 Ιατρό. Ισχυρίστηκε ότι απόκτησε τα προσόντα για εγγραφή στην Κύπρο ως Ειδικός Παιδίατρος πριν τις 23 Μαρτίου, 1979. Η απόφαση με την οποία με βάση τον Ελληνικό νόμο το αρμόδιο όργανο της χορήγησε την άδεια για τον τίτλο στην Ειδικότητα στην Παιδιατρική λήφθηκε στις 28 Μαρτίου, 1979. Ο Α. Λοΐζου, Δ., όπως ήταν τότε, είπε στη σελ. 486:-

10 “I am afraid, I cannot agree with this submission as the decision, (Appendix 2), by which the appropriate under the relevant Greek Law, organ, gave her her permit for the title of Medical
15 Specialisation in Paediatrics was taken on the 28th March, 1979, as it appears from Appendix 2, from which it should be observed that there were other matters to be considered before such permit was granted other than the successful taking of the examination which was only one of the prerequisite.”

20 Ως εκ τούτου, στον ουσιώδη χρόνο δεν είχε τα προσόντα και ο Διευθυντής δεν παράλειψε να πληροφορηθεί σωστά ή και να δώσει πληροφορίες που ήταν αναγκαίες στην Επιτροπή.

Ο αιτητής Μαυρομιάτης δεν έχει έννομο συμφέρον. Η προσφυγή του είναι απαράδεκτη και θα απορριφθεί.

25 Η αιτήτρια στην Προσφυγή 633/87 πρόβαλε το λόγο ότι η Επιτροπή δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα και κακά και παράνομα δέχθηκε τις εμπιστευτικές εκθέσεις γι’ αυτή, οι οποίες ήταν προϊόν προκατάληψης.

30 Διοικητική πράξη ακυρούται εάν είναι προϊόν προκατάληψης ή αποδειχθεί έλλειψη αμεροληψίας. Το βάρος της απόδειξης έχει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη προκατάληψης. Ο αιτητής πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης. (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, σελ. 451, 452, *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 921, σελ. 944, *Constantinos P. Ioannides and Others v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1989) 3 C.L.R. 278). Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μόνο δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει δυσμενή προκατάληψη που να μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης. (*Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027).

40

Οι αοχές που διέπουν το θέμα μπορούν να συνοψισθούν:

- (α) Τα όργανα που μετέχουν στη διαδικασία έκδοσης μίας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι αμερολήπτα και αν αποδειχθεί το αντίθετο τότε η σχετική διοικητική πράξη είναι άκυρη. 5
- (β) Η έλλειψη αμεροληψίας από τον Α δημόσιο υπάλληλο προς τον Β δημόσιο υπάλληλο πρέπει να αποδειχθεί με αοχετή βεβαιότητα. είτε από γεγονότα που πηγάζουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα ή από άλλα γεγονότα που οδηγούν σε ασφαλές συμπέρασμα μεροληψίας. 10
- (γ) Σε περίπτωση που η προσβαλλόμενη για προκατάληψη πράξη εκδόθηκε από τη Δημόσια Υπηρεσία πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο τα σχετικά με την ύπαοξη της προκατάληψης γεγονότα ήταν υπόψη της Επιτροπής και αν η επιτροπή προέβηκε στη δέουσα έρευνα. Εάν προέβηκε στη δέουσα έρευνα πρέπει να εξεταστεί εάν η ενδιάμεση απόφαση της ήταν σύμφωνη με το νόμο, εάν η Επιτροπή άσκησε ορθά τη διακριτική της ενέρεια και η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή. Εάν η ενδιάμεση απόφαση αναφορικά με την προκατάληψη που καταγγέλλεται είναι εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή στις περιστάσεις μίας υπόθεσης το Δικαστήριο δεν επειβαίνει. 15
20
25

Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή έκαμε ενδελεγή έρευνα. Ζήτησε στις 12 Ιουλίου, 1986, από την αιτήτρια να στοιχειοθετήσει τους ισχυρισμούς της. Στις 9 Αυγούστου, 1986, η αιτήτρια έστειλε λεπτομέρειες και ανάφερε ορισμένα περιστατικά. Ζητήθηκαν οι απόψεις του Διευθυντή και τα σχόλια του Αξιολογούντα Λειτουργού Αντώνη Χατζηχρίστου. Λήφθηκαν οι εκθέσεις - απαντήσεις των πιο πάνω. Στις 3 Οκτωβρίου, 1986, η Επιτροπή αποφάσισε και έστειλε νέα επιστολή με την οποία ζήτησε από την αιτήτρια να δώσει αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς που περιέχονται στην επιστολή της 12ης Αυγούστου, 1986. Η αιτήτρια έστειλε αναφορές στις 30 Οκτωβρίου, 1986 και 31 Οκτωβρίου, 1986 με παραορήματα. Έγινε έρευνα των ισχυρισμών που περιέχονται στην επιστολή αναφορά - ημερομηνίας 31 Οκτωβρίου, 1986, από το Διευθυντή. Στις 24 Ιανουαρίου, 1987, λήφθηκαν οι παρατηρήσεις του Αξιολογούντα Λειτουργού πάνω στο ίδιο 30
35
40

θέμα και οι απόψεις των άλλων κοινωνικών λειτουργών που
 τα ονόματά τους αναφέρθηκαν από την αιτήτρια. Στις 13
 Φεβρουαρίου, 1987, η αιτήτρια έστειλε νέα επιστολή, με την
 οποία παραπονέθηκε ότι ο κ. Ρούσος, Πρώτος Λειτουργός
 5 Ευημερίας, απέφυγε να πάρει γραπτές καταθέσεις από κατο-
 νομαζόμενες συναδέλφους της στην έρευνα της καταγγελίας
 που υπόβαλε η ίδια. Ο Διευθυντής στον οποίο παρατέμφθηκε
 η επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου, 1987, απάντησε στις 18
 10 Μαρτίου, 1987, αναφέροντας ότι οι ισχυρισμοί της κας
 Χρίστου δεν βασίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία και ότι δεν
 έχει λόγο να αμφισβητήσει την αντικειμενικότητα της εργασίας
 που έκανε ο Πρώτος Λειτουργός Ευημερίας ο οποίος βοήθησε
 στην εξέταση του θέματος. Η Επιτροπή κάλεσε ενώπιόν της
 στις 13 Απριλίου, 1987, τη Χρυστάλλα Ρούσου, Ανώτερο
 15 Γραμματειακό Λειτουργό στο Επαρχιακό Γραφείο Κοινωνικής
 Ευημερίας Λεμεσού, και την εξέτασε για τα θέματα που ανα-
 φέρονταν στις επιστολές - καταγγελίες της αιτήτριας "ότι πολ-
 λές φορές η συμπεριφορά του Επαρχιακού Λειτουργού
 Ευημερίας Λεμεσού κ. Α. Χ' Χρίστου δεν ήταν η αρμόζουσα,
 20 ότι είναι εμπιστευτική με ορισμένα πρόσωπα, τα οποία προσπαθεί
 να παραγνωρίσει με αποτέλεσμα να δημιουργούνται παρεξη-
 γήσεις, συγκρούσεις, πιέσεις και άγχος". Στην Επιτροπή κατά-
 θεσε επίσης ο Αργύρης Ρούσος, Πρώτος Λειτουργός Ευημερίας.
 Τελικά η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία που
 είχε ενώπιόν της, κατέληξε ότι υπήρξε κάποια αντιδικία μετα-
 25 ξύ της κας Γιαννούλας Χρίστου και του Επαρχιακού
 Λειτουργού Ευημερίας, καθώς επίσης μεταξύ της Χρυστάλλας
 Ρούσου και του Επαρχιακού Λειτουργού Ευημερίας. Από το
 σύνολο όμως των ενώπιον της Επιτροπής στοιχείων δεν έχει
 30 αποδειχθεί ότι η αντιδικία αυτή οδήγησε τον Επαρχιακό
 Λειτουργό Ευημερίας σε μη αντικειμενική σύσταση των εμπι-
 στευτικών εκθέσεων της Γιαννούλας Χρίστου. Το πόρισμα της
 έρευνας κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια.

35 Η έρευνα ήταν πλήρης και η απόφαση της Επιτροπής ήταν
 εύλογα επιτροπική σ' αυτή.

Το Δικαστήριο με βάση τα έγγραφα και τα άλλα ενώπιον της
 Επιτροπής στοιχεία βρίσκει ότι η αιτήτρια δεν απέδειξε ότι ο
 40 κ. Χατζηχρίστου ήταν προκατειλημμένος εναντίον της. (Βλ.
 Κυριακοπούλου "Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον" Μέρος Γ,
 Τέταρτη Έκδοση, σελ. 140).

Η ίδια η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη της την εμπιστευτική έκθεση για το 1983, επειδή ο Αξιολογών Λειτουργός άλλαξε τέσσερις από τις επί μέρους βαθμολογίες και μονογράφησε τα σημεία των αλλαγών. Η αλλαγή αυτή μείωσε τη γενική της βαθμολογία από “Εξαιρετή” σε “Λίαν Καλός”. Ο Αξιολογών αυτός Λειτουργός - ο κ. Ιερειδής - είναι άλλος από τον Αξιολογούντα Λειτουργό για τον οποίο προβλήθηκε ο ισχυρισμός της έλλειψης αμεροληψίας. Η εμπιστευτική έκθεση του 1983 συμπληρώθηκε από τον κ. Ιερειδή και προσυπογράφηκε από τον Διευθυντή του Τμήματος. Οι αλλαγές έγιναν πριν από την παράδοση στον Προσυπογράφοντα Λειτουργό. Δεν παραβιάστηκε καμιά από τις Διατάξεις που διέπουν την ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων. Δεν υπάρχει παράβαση τύπου ή διαδικασίας. (Βλ. Απόφαση Ολομέλειας στην *Andreas Sekkides v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 2136. Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας πρόβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι οι ενδομημηιατικές εκθέσεις αποδεικνύουν προκατάληψη εναντίον υπαλλήλων. Οι εκθέσεις αυτές συντάσσονταν από τον Επόπτη του κάθε Λειτουργού και ο Επόπτης αξιολογούσε τον Λειτουργό πάνω σε διάφορα κριτήρια. Η αξιολόγηση δινόταν στον αξιολογούμενο, ο οποίος σχολίαζε τις κρίσεις του Επόπτη για την εργασία του. Τέλος ο Επαρχιακός Λειτουργός Ευημερίας εξέφραζε την άποψή του πάνω στην αξιολόγηση του Επόπτη και τη γνώμη του ίδιου του αξιολογούμενου. Οι εκθέσεις αυτές κατατέθηκαν Τεκμήριο στο Δικαστήριο. Το περιεχόμενο των εκθέσεων τούτων δεν αποδεικνύει προκατάληψη.

Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η αιτήτρια Μαρία Παυλίδου (Προσφυγή Αρ. 697/87) έτυχε μεθοδευμένης δυσμενούς μεταχείρισης από το Τμήμα, αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις που συστήθηκαν, με τρόπο που να προωθηθούν άλλοι συνάδελφοι της.

Η αιτήτρια Παυλίδου οκτώ χρόνια πριν από την ουσιαστική ημερομηνία - 1979 μέχρι 1986 - αξιολογήθηκε από τέσσερις διαφορετικούς Λειτουργούς: 1979 και 1980 από τον κ. Ρούσο, 1981 από τους κ.κ. Ρούσο και Ανδρέου, 1982 και 1983 από τον κ. Ανδρέου και 1984, 1985, 1986 από τον κ. Καστελλάνο. Η γενική βαθμολογία της ήταν “Λίαν Καλός”, εκτός τα χρόνια

1979 και 1985 που βαθμολογήθηκε “Καλός”. Ο γενικός ισχυρισμός δεν έχει θεμελιωθεί και απορρίπτεται.

5 Ο δικηγόρος των αιτητών υπόβαλε ότι οι προαγωγές πρέπει να ακυρωθούν γιατί η Τμηματική Επιτροπή παράλειψε να λάβει υπόψη της τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - και η έρευνά της ήταν ελλιπής. Βάσισε τον ισχυρισμό του στο πιο κάτω απόσπασμα της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής:-

10 “4. Στη δεύτερη συνεδρία της η Επιτροπή επελήφθη της κρίσεως της σχετικής αξίας του καθενός από τους υποψηφίους που αναφέρονται στην παρ. 2 (επισυνάπτεται κατάλογος - Παράρτημα Α - στον οποίο συνοψίζονται τα δεδομένα που
15 χρησιμοποιήθηκαν κατά τη μελέτη) και αποφάσισε να συστήσει, κατ’ αλφαβητική σειρά, τους πιο κάτω λειτουργούς για προαγωγή στη θέση Λειτουργού Ευημερίας 1ης Τάξης.”
Καταγράφονται δώδεκα ονόματα και συνεχίζει:-

20 “Δεν υποβάλλονται 16 υποψήφιοι (δηλ. 4 για κάθε θέση) γιατί η Τμηματική Επιτροπή έκρινε πως οι πιο πάνω 12 λειτουργοί ξεχωρίζουν εμφανώς από τους υπολοίπους, με βάση τα δεδομένα που φαίνονται στο συνημμένο κατάλογο.”

25 Η Επιτροπή έστειλε στην Τμηματική Επιτροπή κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή - Παράρτημα Α στην επιστολή της, στο οποίο καταγράφονται το όνομα, η ημερομηνία διορισμού στην παρούσα θέση, ημερομηνία διορισμού στην προηγούμενη θέση, ημερομηνία πρώτου διορισμού, ημερομηνία γεννήσεως και τα προσόντα του κάθε υποψηφίου.

30 Στο Παράρτημα Α της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής καταγράφονται το όνομα και ημερομηνία διορισμού στην παρούσα θέση, εμπιστευτικές εκθέσεις 1984-85 και τα ακαδημαϊκά ή/και κολlegιακά - πανεπιστημιακά προσόντα των υποψηφίων.

40 Το σχέδιο υπηρεσίας αναφορικά με το πρόσθετο προσόν έχει:

“Απαιτούμενα προσόντα:

.....

(5) Ειδική εκπαίδευσις ή μετεκπαίδευσις εις την Κοινωνικήν Εργασίαν/Ευημερίαν θα θεωρήται πλεονέκτημα.”

5

Είναι ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών ότι η Τμηματική Επιτροπή παρέλειψε να ερευνήσει και ως εκ τούτου να λάβει υπόψη της την πραγματική αρχαιότητα των υποψηφίων όπως καθορίζεται από το Άρθρο 46 του Νόμου, γιατί το Παράρτημα Α περιορίζεται στην ημερομηνία διορισμού στην παρούσα θέση Λειτουργού Ευημερίας 2ης Τάξης χωρίς να αναφέρεται στην προηγούμενη υπηρεσία. Επειδή οι περισσότεροι υποψήφιοι κατείχαν τη θέση Λειτουργού Ευημερίας 2ης Τάξης από την ίδια ημερομηνία - 15 Μαρτίου, 1982 - η αρχαιότητα των υποψηφίων δεν ερευνήθηκε και ως εκ τούτου δεν λήφθηκε υπόψη. Περαιτέρω δεν έγινε αναφορά στην έκθεση του προσόντος 5 που θεωρείται πλεονέκτημα.

10

15

Όπως έχει πάγια νομολογηθεί ο ρόλος της Τμηματικής Επιτροπής είναι συμβουλευτικός και η έκθεσή της είναι προ-παρασκευαστική πράξη. Η Επιτροπή δεν δεσμεύεται από τη σύσταση της Τμηματικής Επιτροπής. Η επιτροπή συνεχίζει να έχει την ευθύνη της έρευνας για τους υποψηφίους και την ευθύνη και εξουσία του διορισμού ή προαγωγής με βάση το νόμο.

20

25

Αναφορικά με το πρόσθετο προσόν μία σύγκριση μεταξύ του Παραρτήματος Α στην επιστολή της Επιτροπής και του Παραρτήματος Α στην έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής δεν αφήνει αμφιβολία ότι το πρόσθετο προσόν καταγράφεται στο Παράρτημα Α της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής και ως εκ τούτου ο ισχυρισμός ότι δε λήφθηκε υπόψη δεν ευσταθεί.

30

Τα καθήκοντα και οι ευθύνες του συμβουλευτικού οργάνου Τμηματική Επιτροπή - περιέχονται στις Κανονιστικές Διατάξεις 4, 5, 6:-

35

“(4) Η Τμηματική Επιτροπή εξετάζει απάσας τας διά την δημοσιευθείσαν κενήν θέσιν ληφθείσας αιτήσεις ή, αναλόγως της περιπτώσεως, τον κατάλογον των διά προαγωγήν υποψηφίων, και ετοιμάζει κατάλογον των κατεχόντων τα εν τω οικείω σχεδίω υπηρεσίας καθοριζόμενα προσόντα υποψηφίων.

40

- 5 (5) Η Τμηματική Επιτροπή επιλαμβάνεται τότε της κρίσεως της σχετικής αξίας των υποψηφίων. Κατά την υπ' αυτής κρίσιν της αξίας των υποψηφίων η Τμηματική Επιτροπή δυνατόν να απαιτήσει παρ' αυτών όπως υποστώσι γραπτήν ή προφορικήν εξέτασιν ή αμφοτέρως.
- 10 (6) Η Τμηματική Επιτροπή αποστέλλει εν συνεχεία έκθεσιν εις την Επιτροπήν Δημοσίας Υπηρεσίας, περιέχουσαν κατ' αλφαριθμητικήν σειράν τα ονόματα των συνιστωμένων προς επιλογήν διά διορισμόν ή προαγωγήν ομού μετά των πορισμάτων της Τμηματικής Επιτροπής ως προς την εν γένει αξίαν των υποψηφίων: Νοείται ότι, ουχί ολιγώτεροι των δύο και ουχί περισσότεροι των τεσσάρων δέον όπως συστηθώσι δι' εκάστην κενήν θέσιν εφ' όσον υπάρχουσι πρόσωπα κατάλληλα διά τοιαύτην σύστασιν."
- 15

20 Η Τμηματική Επιτροπή είχε ενώπιόν της το Παράρτημα Α που στάληκε από την Επιτροπή. Η φρασεολογία της έκθεσής της είναι σύμφωνη με τις παραγράφους 5 και 6 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων. Ενόψει όλων των στοιχείων που ήταν ενώπιόν της, της πρόβλεψης των σχετικών Κανονιστικών διατάξεων και της έκθεσής της, το Δικαστήριο, με βάση την αρχή της κανονικότητας της διαδικασίας και της νομιμότητας, είναι της γνώμης ότι η έκθεση της Επιτροπής δεν είναι αντίθετη ούτε παραβιάζει το νόμο ή τις Κανονιστικές Διατάξεις. Ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

25

30 Προβλήθηκε ως λόγος ακύρωσης ότι η Επιτροπή δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα και περιορίστηκε μόνο στην έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και ο Διευθυντής κλήθηκε να κάμει συστάσεις μόνο για τους 11 υποψηφίους που συστήθηκαν από την Επιτροπή. Τα πρακτικά της Επιτροπής υποστηρίζουν το αντίθετο. Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της τους προσωπικούς και τους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής. Εξέτασε όλα τα ενώπιόν της στοιχεία και έλαβε υπόψη όλους τους υποψηφίους. Χαρακτηριστικό είναι ότι δύο από τους υποψηφίους που συστήθηκαν βρέθηκαν από την Επιτροπή ότι δεν είχαν τα προσόντα και ότι ένας που δεν συστήθηκε είχε τα προσόντα. Η Επιτροπή ερεύνησε διεξοδικά τα θέματα των εμπιστευτικών

35

40

εκθέσεων και δεν περιορίστηκε στην έκθεση της Τμηματικής. Το ότι οι συστάσεις του Διευθυντή περιορίστηκαν μεταξύ των 11 υποψηφίων δεν είναι αντίθετο με το νόμο ή τη νομολογία.

Κανένας από τους αιτητές δεν έχει ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει καταφανή υπεροχή έναντι οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων μερών. Το δικαστήριο δεν επεμβαίνει σε απόφαση της Επιτροπής η οποία λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της περίπτωσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή. (*Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, 82, *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, 855). 5 10

Η επίδικη απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών λήφθηκε από την Επιτροπή με βάση το Νόμο, ύστερα από δέουσα έρευνα και ορθή άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Δεν πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα και ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή. 15

Οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.